

Myndigheten för samhällsskydd och
beredskap
Enheten för hantering av explosiva varor

Förslag till MSB:s föreskrifter om det nationella tillståndsregistret för explosiva varor (NATEV)

Mot bakgrund av de intressen som Åklagarmyndigheten har att bevaka lämnas följande yttrande.

Inledningsvis utgår Åklagarmyndigheten från att de föreslagna föreskrifterna inte utgör hinder mot att personal vid de i 24 g § förordningen (2010:1075) om brandfarliga och explosiva varor uppräknade statliga myndigheterna vänder sig till MSB med en begäran om att utfå efterfrågade uppgifter istället för att ta del av dem i NATEV.

Åklagarmyndigheten är inte övertygad om att de föreslagna föreskrifterna om utlämnande av uppgifter till de brottsbekämpande myndigheterna (se 2-3 och 5 §§) är ändamålsenliga utifrån det bakomliggande syftet med NATEV eftersom förslaget utan närmare motivering kan innebära en onödig begränsning av myndigheternas föreskrivna rätt att ta del av uppgifter från registret. Åklagarmyndigheten ser hellre den lösningen att myndigheterna själva tar ansvar för vilka anställda det är som ska kunna ta del av uppgifterna och att de utpekade anställda ansvarar för den behovsprövning som ska göras enligt 24 g § förordningen om brandfarliga och explosiva varor.¹

I den mån nyss angivna synpunkter inte hörsammas så kan det ifrågasättas varför de uppräknade statliga myndigheterna ska *ansöka* hos MSB om behörighet för vissa av de anställda att ta del av uppgifterna i NATEV (se 2-3 §§). När det gäller kommunalt anställdas rätt att föra in, ändra eller ta bort uppgifter i NATEV så är det tillräckligt att kommunen *anger* vilka anställda det är som ska ges dessa behörigheter (se 6 §). Det framgår inte av konsekvensbeskrivningen om detta är ett medvetet val och om vilka ev. motiv som ligger bakom en sådan skillnad.

¹ Ett sådant ansvar har anställda redan idag inom andra områden, exempelvis vid beställningar av rättsintyg och förfrågningar om banktillgodohavanden .

Åklagarmyndigheten ser vidare gärna en annan disposition av de föreslagna föreskrifterna eftersom det framstår som mera läsvänligt att först behandla vilka uppgifter som ska registreras i registret och hur sådana uppgifter får föras in, ändras och tas bort och avslutningsvis reglera ansökan om behörighet att ta del av uppgifterna i NATEV.

Till sist kan noteras att kravet i 5 §, att skyndsamt meddela MSB om någon som omfattas av ansökan enligt 2 och 4 §§ inte längre har behov av uppgifterna i NATEV, ter sig förståeligt i förhållande till 2 § då denna bestämmelse kompletteras av 3 § som föreskriver att de sökande myndigheterna ska ange vilka anställda som ska omfattas av ansökan. Vad gäller 4 §, som avser enskilda sökande, så saknas en sådan kompletterande paragraf vilket gör att kravet i 5 § blir svårtillämpbart i förhållande till den bestämmelsen eftersom det framstår som tydligt att med enskilda avses såväl fysiska som juridiska personer (se promemorian Explosiva varor – ett nationellt tillståndregister och kriminalisering av förstadier till brott mot tillståndsplikten, sid. 91).

Detta yttrande har beslutats av chefen för Utvecklingscentrum, överåklagaren Lennart Guné, efter föredragning av kammaråklagaren Anders Svensson. I den slutliga handläggningen av ärendet har också överåklagaren Mikael Björk deltagit.

På Åklagarmyndighetens vägnar

Lennart Guné

Anders Svensson

Kopia till

Kommunikationsavdelningen

Rättschefen

Biblioteket